

**Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, 6 mei
2020, afdeling Brugge
Kamer B.17**

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
/ 963

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
6 mei 2020

Naam van de beklaagden
X. H. e.a.

Systeemnummer parket
19CO23069

Dossiernummer
19B001513

Notitienummer parket
BG/B/55/FO/2534/2019

Inzake het Openbaar Ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

X. H.
geboren op (...)
niet ingeschreven
van Albanese nationaliteit
Apfisnummer: (...)

Thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (...)

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door Meester L. N., advocaat te (...).

M. A.
geboren op (...)
niet ingeschreven
van Albanese nationaliteit
Apfisnummer: (...)

Thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (...)

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door Meester V. A., advocaat te (...) loco Meester B. J., advocaat te (...).

B. A.
geboren op (...)
niet ingeschreven
van Italiaanse nationaliteit

Thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (...)

derde beklaagde, vertegenwoordigd door Meester B. S., advocaat te (...) loco Meester C. S., advocaat te (...).

L. G.
geboren op (...)
niet ingeschreven
van Italiaanse nationaliteit

Thans terzake aangehouden en opgesloten in de gevangenis te (...)

vierde beklaagde, vertegenwoordigd door Meester W. J., advocaat te (...) loco Meester M. P. B., advocaat te (...).

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Mensensmokkel

zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat.

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.
(art. 77 quater, 2° wet van 15.12.1980)

Met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht.
(art. 77 quater, 4° wet van 15.12.1980)

Met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.
(art. 77 quater, 7° wet van 15.12.1980)

Ten nadele van C. E., C. A., D. S., L. S., T. S., V. A. en V. Au..

Te Oostende op 14 juni 2019,
door X. H., M. A., B. A. en L. G..

PROCEDURE

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 27 maart 2020. Gelet op de dagvaardingen aan de beklaagden betekend.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen. De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

1. STRAFRECHTELIJK

1.1 Enkele feiten

1.1.1 Op vrijdag 14 juni 2019 kreeg de Scheepvaartpolitie Oostende om 20.45 u. via de kustwacht melding van een zeiljacht met motorpech ter hoogte van de Wandelaar Westpost. De kapitein van de loodsboot die de initiële melding aan de kustwacht maakte had opgemerkt dat geen enkel lid van de bemanning vertrouwd was met de maritieme gebruiken of regels, alsook dat niemand van de opvarenden de Engelse taal machtig leek.

Intussen zou de 'S. Dr.', i.e. de reddingsboot van Blankenberge, de sleep van het zeiljacht naar de haven van Oostende uitvoeren.

Het Maritiem Informatie Kruispunt (MIK) vroeg aan de Scheepvaartpolitie Oostende om in te schepen aan boord van de 'SP.' en de 'S.e Dr.' tegemoet te varen, teneinde de situatie ter plaatse te beoordelen.

Omstreeks 21.30 u. onderschepte de Scheepvaartpolitie Oostende aan boord van de 'SP.' de 'S. Dr.' benoorden de Oostendebank (Uitdiep) en intussen was vlakbij ook de douaneboot 'Zeeleeuw' al in bijstand gekomen.

De 'S. Dr.' had het zeiljacht, dat werd geïdentificeerd als de 'S. of (...)' met thuishaven L., intussen op sleep en voer richting haven van Oostende.

Langsij het zeilvaartuig sprak de Scheepvaarpolitie de opvarenden aan. Er bleken zes manspersonen in de kuip te zitten en nog drie anderen zaten benedendeks. Alle opvarenden vertoonden nogal 'apathisch' gedrag en niemand leek op dat moment de taak van schipper of groepsleider op zich te nemen.

Uit enkele bevragingen in eenvoudige Duitse bewoordingen kwam naar voor dat alle opvarenden de Albanese nationaliteit bezaten en allen waren ook in het bezit van een geldig Albanees paspoort. Het was kennelijk hun bedoeling om van Antwerpen naar Lyon (Frankrijk) te varen, of zo werd aanvankelijk toch voorgehouden (cf. infra).

De dienstdoende OGP gaf opdracht het vaartuig 'S. of (...)' verder te escorteren naar de haven van Oostende en het er te laten aanmeren in het Montgomerydok, vervolgens de opvarenden over te brengen ten burele, over te gaan tot foullering en hen in bewaring te nemen.

Om 22.45 u. werd er aldus aangemeerd in het Montgomerydok en de opvarenden werden met twee voertuigen van de PZ Oostende ten burele overgebracht.

Aldaar bleek uit een korte bevraging bij één van de verdachten dat het zeilvaartuig in werkelijkheid op weg was geweest naar het Verenigd Koninkrijk en dus niet naar Frankrijk.

Om 22.50 u. werd het vaartuig doorzocht, doch dit leverde geen extra informatie op. Het bleek bijzonder karig uitgerust en er was geen navigatieapparatuur ,aan boord. Er was ook niets van bagage of extra kledij aan boord terug te vinden en het aangetroffen eten en drinken bleek te

bestaan uit slechts twee flesjes water, één pak koekjes en één pakje wafels.

Daar er geen navigatieapparatuur noch een AIS zender aanwezig was, was een trajectreconstructie aanvankelijk onmogelijk, cf. evenwel (opnieuw) infra.

De opvarenden werden vervolgens gefouilleerd en hun GSM-toestellen werden in beslag genomen. Het parket te Brugge gaf vervolgens opdracht over te gaan tot arrestatie, DVZ te contacteren, proces-verbaal op te stellen inzake mensensmokkel en de navolgende onderzoekdaden de volgende ochtend verder te zetten.

Alle opvarenden werden gedactyloscopeerd, van elk van hen werd een individuele beschrijving opgemaakt en de opgegeven identiteiten werden nagezien in de ANG.

1.1.2 De Scheepvaartpolitie Oostende stelde vast dat de volgende wettelijk verplichte zaken afwezig waren aan boord:

- minimum 1 reddingsvest per opvarende (er waren er géén),
- de geldigheid van de 2 valschermvuurpijlen was reeds verlopen sedert juni 2006,
- er waren geen zeekaarten
- en er was evenmin een EHBO-kist.

Volgende bij een nachtelijke kanaaloversteek aan te raden zaken ontbraken eveneens: GPS, radar, reddingsvlot, draagbare VHF post en AIS (*automatic identification system*).

Het viel verder op dat de ruimte en de inrichting slechts voorzag in vier personen. Het vaartuig was derhalve duidelijk overladen en de 'vrijboord' was dientengevolge gevaarlijk minder hoog geworden, waardoor het risico op water maken door golfslag was toegenomen.

De structuur van de boot vertoonde op zich geen grote gebreken.

Wel kon de waterinsijpeling via de schroefas en de hoeveelheid water die werd aangetroffen in de 'bilges' mogelijk een gevaar vormen.

Alle omstandigheden in acht genomen meende de Scheepvaartpolitie dat de oversteek niet zonder gevaar was en er zich levensbedreigende gebeurtenissen konden voordoen.

1.1.3 De verkoper van de zeilboot U. W. werd verhoord en het bleek dat hij midden 2019 zijn zeilboot te koop had aangeboden via Facebook.

Een dikke week later werd hij gecontacteerd door een koper en enkele dagen later werd afgesproken op de ligplaats L..

Er was onmiddellijk interesse om te kopen, zonder testvaart.

Daar er evenwel zou betaald worden in Britse ponden werd er de dag nadien opnieuw afgesproken om de betaling in Euro te laten doorgaan, wat de verkoper verkoos.

Daags nadien werd er effectief 4.800,00 euro betaald en er werd een verkoopovereenkomst

ondertekend. De sleutels werden hierbij aan de koper overhandigd.

De boot werd vervolgens te water gelaten op 7 juni 2019 en nadien werden nog documenten uitgewisseld via Whatsapp.

Er werden door de politie foto's voorgelegd van de opvarenden en twee personen werden formeel herkend door U. W..

De eerste persoon was bij alle ontmoetingen aanwezig, hij stond in voor de transactie en was bestuurder van de F. P. met Italiaanse nummerplaten, waarmee het gezelschap van de koper zich verplaatste. De tweede persoon die werd herkend was de 'technieker' van het gezelschap.

U. W. had ook foto's gemaakt van de personen die bij de tewaterlating aanwezig waren, alsook een foto van het voertuig waarmee zij zich verplaatsten. De verkoper bezorgde de politie ook de telefoonnummers waarmee hij i.v.m. de verkoop contact had gehad.

In dit verband kan worden verwezen naar de foto's die de bijlagen uitmaken bij het navolgend proces-verbaal 2556/2019.

1.1.4 De Scheepvaartpolitie werd in het bezit gesteld van het verslag van de Vrijwillige Blankenbergse Zeereddingsdienst en van een video van de reddingsoperatie.

X. H. en M. A. hadden ogenschijnlijk een uitvoerende functie aan boord van het vaartuig.

Eerstgenoemde had plaatsgenomen t.h.v. de achterzijde van het motorjacht en had het roer in de hand. Hij had duidelijk een centrale plaats achterin.

M. A. stond aan de voorzijde van het jacht toen het door de 'S. Dr.' werd benaderd. Hij nam de meertouwen aan die door de rescue bemanning in de richting van het jacht werd gegooid om de opvarenden in veiligheid te brengen.

In dit verband kan worden verwezen naar het navolgend proces-verbaal 2559/2019, met foto's van deze vaststellingen in bijlage.

1.1.5 Op 15 juni 2019 werd opvarende met Albanese nationaliteit V. A. verhoord en zijn medewerking werd omschreven als 'matig'.

De afspraken met de mensen van de smokkelorganisatie waren gemaakt in Brussel, in een café waarvan hij de plaats niet kon noemen.

V. A. had ook geen contactgegevens en had bij zijn nicht geslapen, van wie hij ook het adres niet beweerde te kennen, net zomin als het oproepnummer.

Door te werken na aankomst in het Verenigd Koninkrijk zou hij 10.000,00 euro moeten afbetalen.

Hij verklaarde nog in Frankrijk te zijn veroordeeld voor drugfeiten, die hij ook had gepleegd

voor een gratis smokkel naar het Verenigd Koninkrijk.

Betrokkene verklaarde dat hij niet wist of er iemand van de smokkelorganisatie mee was op de boot. Ook T. S. werd die dag verhoord en ook hier werd de medewerking omschreven als 'matig'. Ook hij sprak over een café in Brussel, maar hij wist niet meer hetwelk precies. Hij was 's nachts opgehaald door een voertuig in Brussel.

De motor van het jacht was geblokkeerd geraakt en ze hadden een vuurpijl afgeschoten. Wie er aan het roer zat wist hij niet meer en de contacten met de smokkelorganisatie verliepen 'via via', de telefoon vermeden 'ze' liefst.

De overtocht zou hem 12.000,00 Britse pond kosten en ook hij had problemen gehad inzake drugfeiten, in Italië.

D. S. verklaarde onder meer dat hij het was geweest die de vuurpijl had afgeschoten na de motorpech.

Hij kon niet zeggen wie het motorjacht bestuurde, hij was 'niet vrij om dit te verklaren'.

Hij meende wel dat 'ze' de groep niet op zee hadden gelaten zonder dat 'iemand' ervaring had. Hij wist niet wie de eigenaar van het jacht was.

In Brussel Noord stonden er personen die Albanezen begeleidden om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan.

1.1.6 X. H. verklaarde aanvankelijk onder meer dat hij op café in Brussel iemand had horen spreken over een oot om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en een half uur later kwam er een persoon hen oppikken met de auto.

Hij had niets moeten betalen. Of, eigenlijk werd hij pas de dag erna opgepikt met de auto, zo verbeterde X. H. zich.

Van de jongen uit het café had hij een adres gekregen waar hij moest naartoe gaan om te worden opgepikt.

Wie de stuurman was wist hij niet. Zelf had hij de boot niet bestuurd en hij wist niet van wie de boot was.

Geconfronteerd met de camerabeelden waarop hij het roer van de boot vastheeft hield betrokkene vol dat 'dit niet kon' en dat hij niet kon varen.

'Misschien' zat hij daar omdat 'iemand' een sigaret moest roken, die persoon had hem gevraagd 'om even aan het roer te zitten', zo verklaarde hij.

Wie die persoon was wou hij evenwel niet zeggen, dat moest de politie maar zelf uitzoeken. Toen men aandrang verklaarde X. H. dat het de oudere persoon was die naast hem zat toen de politie kwam.

Hierop werd X. H. geconfronteerd met video's die waren aangetroffen op zijn GSM waarop te zien is hoe hij alleen aan het varen is met de zeilboot, overdag en zonder andere personen aan boord.

Nochtans had hij verklaard dat hij de ochtend ervoor om 5.00 u. voor het eerst aan boord was gegaan.

Gevraagd hoe X. H. dit kon verklaren kwam zijn raadsman tussen voor een onderbreking, waarna X. H. plots niets meer wou verklaren.

Voor de onderzoeksrechter bevestigde X. H. zijn verklaring afgelegd voor de politie. Meer had hij niet te vertellen, want met mensensmokkel had hij niets te maken.

1.1.7 M. A. verklaarde aanvankelijk onder meer een Brits nummer te hebben om met de mensen in het Verenigd Koninkrijk te kunnen communiceren eenmaal hij daar zou zijn aangekomen, hij had vrienden daar.

Het was al zijn vierde poging om in het Verenigd Koninkrijk te geraken.

Op café in de Turkse buurt was hij in contact gekomen met andere Albanezen en men was hem donderdagnacht komen halen met een auto aan het café.

De chauffeur was niet mee aan boord gegaan en hij zou 13.000,00 Britse pond moeten betalen na aankomst in het Verenigd Koninkrijk. Volgens zijn relaas had de chauffeur hen gewoon afgèzet en via Google Maps getoond hoe ze moesten varen.

Ze moesten 'gewoon de zee opvaren tot ze Engeland zagen', hield M. A. vol. Hij wist niet van wie de boot was, men had gezegd dat die op naam van een Italiaan stond.

Hij kende enkel de bijnamen van de smokkelaars en had vaak de naam 'B.' gehoord. Er was hem zeker niet gevraagd om te varen om zo goedkoper naar het Verenigd Koninkrijk mee te kunnen.

Voor de onderzoeksrechter bevestigde M. A. zijn verklaring afgelegd voor de politie. Hij had meegeholpen om de boot te besturen. Ze hadden de boot 'gekregen', er was hen gezegd dat de boot van een Italiaan was en dat alle papieren van de boot in orde waren.

Hij hield vol er niet bij te zijn geweest toen de boot werd gekocht.

Geconfronteerd met de foto's gehecht aan het navolgend proces-verbaal 2556/2019 (cf. supra) herkende hij nochtans zichzelf alsook 'X. H.' die voor hem voor de onderzoeksrechter was geleid.

1.1.8 M. A. werd herverhoord op 17 september 2020 en zijn relaas maakt het voorwerp uit van het navolgend proces-verbaal 512026/2019.

Hij gaf nu toe samen met X. H. mensen te hebben gesmokkeld in opdracht van anderen. 'Ze'

hadden gezegd dat ze mensen naar het Verenigd Koninkrijk moesten brengen met de boot en op die manier zouden ze zelf gratis over mogen. 'Ze' hadden hem ook gevraagd om de boot terug te brengen, maar dit ging hij niet doen.

'Ze' hadden ook geld gegeven aan 'X. H.' om de boot te kunnen betalen. 'X. H.' moest ook mee van 'die mensen', 'ze' hadden hem beloofd om voor zijn familie te zorgen als er hem iets zou overkomen. Ze werden verplicht door de organisatie.

1.1.9 Een reconstructie van de radarbeelden van het zeiljacht 'S. of (...) ' maakt het voorwerp uit van het navolgend proces-verbaal 2689/2019.

Het MIK bezorgde een reconstructie opgemaakt a.d.h.v. manueel geplette posities, getoetst aan de informatie bekomen van de helpdesk van de Schelderadarketen.

Hieruit was duidelijk af te leiden dat het jacht op 14 september 2019 om 8.43 u. uit de jachthaven van Terneuzen (Nederland) was vertrokken.

Volgens het MIK was ook duidelijk vast te stellen dat het jacht op één of andere manier toch een bepaalde lijn van boeien volgde, wat deed vermoeden dat één van de opvarenden toch één of ander navigatiemiddel ter beschikking had zoals een GPS of een applicatie op een smartphone, om de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk uit te voeren.

1.1.10 L. G., verantwoordelijke van de kleine haven L., was getuige van de tewaterlating van de 'S. of (...) ' en werd verhoord.

Zij had de boot gezien doch niet de personen die bij de koop betrokken waren.

Haar echtgenoot herkende wel de personen getoond op de bijlagen 8-10-11 en 12 van het navolgend proces-verbaal 2556/2019. Het voertuig werd evenwel niet herkend evenmin als de personen getoond op de bijlagen 1-2.

L. G. vond het opmerkelijk dat de zeilboot op zo'n korte tijd van L. haven tot op de vindplaats was geraakt en vermoedde dat er tijdens de tocht gebruik was gemaakt van de buitenboordmotor (navolgend proces-verbaal 2567/2019).

1.1.11 In het navolgend proces-verbaal 508972/2019 komt de Scheepvaartpolitie tot het besluit dat het onderzoek (intussen) had uitgewezen dat M. A. en X. H. de zeilboot hadden aangekocht en bestuurd, terwijl uit het relaas van D. S. (cf. supra) was gebleken dat de mensensmokkelaars bijzonder gewelddadig waren en dat de overtocht met de zeilboot levensgevaarlijk was.

1.1.12 Uit het navolgend proces-verbaal 508978/2019 komt naar voor dat X. H. een vijftal keer telefonisch contact had met de Brusselse K. Y. C..

Hij was ook eerder betrokken bij de aankoop van een jacht te (...) op 27 mei 2019.

Hij werd herkend door de havenmeester van de jachthaven van (...) op een voorgelegd foto

als iemand die belangstelling had om de zeilboot 'A.' te kopen. X. H. was naar de boot komen kijken maar de verkoop was volgens de eigenaar uiteindelijk niet door gegaan.

De Scheepvaartpolitie besloot dat betrokkene derhalve actief op zoek was om een zeilboot te kopen en hiertoe meerder pogingen had ondernomen.

1.1.13 Op 8 juli 2019 werd U. W. herverhoord.

De personen op de hem voorgelegde foto's A, B en D herkende hij als betrokkenen bij de aankoop van de boot. Over persoon C twijfelde hij evenwel.

Persoon A gebuikte het Duitse oproepnummer (...) - dacht hij - en contacteerde hem via Whatsapp, vragende naar informatie over de boot.

Hij was ook steeds aanwezig wanneer men naar de boot kwam kijken en hij toonde de politie het Whatsapp gesprek.

Samen met persoon C (dacht hij) kwam persoon A meermaals naar de boot kijken, telkens met een F. P. met Italiaanse nummerplaat. A was steeds bestuurder.

Er was ook een vrouw 'D' die vaak meekwam, hij dacht de vriendin van A en zij bleef meestal in de auto wachten. B kwam slechts een tweetal keer mée en deed zich voor als mecanicien. Hij bekeek de motor en was bij de tewaterlating. A had de boot betaald, uiteindelijk in euro's.

De koper 'L. G.' was aanwezig toen de verkoopakte werd getekend op 28 mei 2019 in de haven van L., in het gezelschap van A en nog iemand, mogelijks C, die redelijk Engels sprak.

Bij de tewaterlating waren A, Ben D aanwezig geweest. Op 13 juni 2019 was de boot om 13.00 u. 's middags vertrokken, bij hoogwater.

U. W. bezorgde de oproepnummers van deze contacten.

1.1.14 Op de GSM S. aangetroffen bij X. H. werden afbeeldingen van zeer substantiële cashgelden aangetroffen en ter zake kan worden verwezen naar het navolgend proces-verbaal 511122/2019.

Het bleek aldus dat betrokkene regelmatig in het bezit was van (zeer) grote sommen cash geld. Er werden eveneens foto's aangetroffen van 3 goudstaven wat de opstellers van het navolgend proces-verbaal 511122/2019 deed vermoeden dat hij investeerde in goud.

1.1.15 Op 23 september 2019 werd X. H. herverhoord. Hij wou iets 'toevoegen' aan zijn vorige verklaring, nl. dat hij 13.000,00 Britse pond moest betalen om met de boot naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en 'men' had hem gezegd om de boot te gaan kopen, 'ze' hadden hem gebruikt.

Hij kende evenwel hun naam niet en had maar één persoon ontmoet. Die had hem verteld dat de overtocht 13.000,00 Britse pond kostte, maar als hij voor 'hen' een boot zou kopen, dan

mocht hij over voor slechts 10.000,00 Britse pond. Van die persoon had hij Britse ponden gekregen om de boot te kopen. De man heette 'Festim' en had hem 's nachts naar de boot gebracht.

Alles was al geregeld, X. H. moest gewoon gaan betalen, met de zwarte F. P.. Hij was 3 à 4 keer geweest in het gezelschap van een Italiaanse vrouw, een Italiaanse man en een Albanese man die tolkte.

De boot werd aangekocht op naam van die Italiaanse man. Hij kende geen enkele naam en de Italianen waren dacht hij een koppel. Hij dacht dat ze in hetzelfde hotel als hij verbleven en had ze een tweetal dagen nog eens gezien.

De Italiaanse man had hem gezegd dat hij die boot zou kopen om naar Nederland te varen als vakantie.

Gevraagd te verduidelijken waarvoor men hem dan eigenlijk nodig had hield X. H. vol dat 'ze' hem hadden gebruikt. Het was 'de organisatie' die had onderhandeld met de verkoper van de boot in het Engels en hij had betaald met het geld van de organisatie. De organisatie vertrouwde hem.

Het was inderdaad zo dat M. A. ook mee was geweest om naar de boot te kijken. Hem had hij in een café in Brussel ontmoet. Hij wou ook naar het Verenigd Koninkrijk maar waarom hij meeding naar de boot wist X. H. niet, zo hield hij vol. M. A. had de boot bestuurd op weg naar het Verenigd Koninkrijk. Tussen de aankoop en het vertrek hadden ze de boot verplaatst naar een haven in Nederland.

Geconfronteerd met de versie van M. A. dat X. H. aanwijzingen kreeg naar waar ze moesten varen en dat ze samen de boot hadden bestuurd bleef X. H. volhouden dat hij niet met een boot kon varen, hij kreeg ook geen telefonische aanwijzingen. Hij wist niet dat M. A. zijn nummer had achtergelaten bij de aanmelding in de haven.

Het nummer van de Italiaanse vrouw had hij gekregen van de organisatie en met haar had hij contact om af te spreken. Met de verkoper had hij geen rechtstreeks contact gehad, dat was de persoon die Engels sprak met zijn GSM. Zijn GSM nummer had hij ook van de organisatie gekregen. Eén keer was naar een andere boot gaan kijken met die persoon die Engels kon, met M. A. en met die Italiaanse. Het was niet doorgegaan en hij had moeten rijden, want hij had een Italiaans paspoort.

Geconfronteerd met o.m. SMS berichten en foto's in zijn GSM verwees betrokkene opnieuw naar de man die Engels sprak en die zijn GSM had gebruikt. X. H. wist wie het voortouw had genomen om met de boot naar het Verenigd Koninkrijk te varen, maar wou dit niet zeggen uit angst voor zijn familie. Hij hield vol geen smokkelaar te zijn maar enkel zelf naar het Verenigd Koninkrijk te willen voor een beter leven.

Geconfronteerd met de verklaring van één van de opvarenden dat er twee smokkelaars aan boord waren beweerde X. H. van niets te weten. 'S. L.' zou wel die man zijn geweest die Engels sprak en gewezen op het risico op gevangenisstraf bij het beschermen van die persoon

antwoordde X. H. 'tja, niets aan te doen'.

Betrokkene vroeg om bijkomend vertrouwelijk overleg met zijn raadsman en wou vervolgens niets meer verklaren over de foto's genomen in de jachthaven te Blankenberge. Hij werd o.m. nog geconfronteerd met de opmerking van M. A. dat hij de overtocht niet had willen maken om hij het te gevaarlijk vond en beaamde dat hij werd gedwongen.

X. H. werd ook nog gewezen op het feit dat hij zijn verklaring meermaals wijzigde en zichzelf tegensprak en werd geconfronteerd met verschillende foto's die wezen op welstand, doch de antwoorden brachten weinig substantieel bij - cf. het navolgend proces-verbaal 512260/2019.

1.1.16 De onderzoeksrechter vaardigde een Europees Aanhoudingbevel uit op naam van B. A. en zij werd door Italië uitgeleverd op 30 januari 2020.

Haar aanvankelijke verklaring maakt het voorwerp uit van het navolgend proces-verbaal 501546/2020. Zij hield vol zich niet te hebben schuldig gemaakt aan feiten van mensensmokkel.

Op 31 januari 2020 werd B. A. verhoord voor de onderzoeksrechter. Ook zij bevestigde haar verklaring afgelegd voor de politie.

L. G. was een vriend en die had haar gevraagd hem te vergezellen naar België om er een boot te kopen. Zij was op die vraag ingegaan en alles was betaald door L. G.. In het hotel B. te Brussel waren al vier vrienden van L. G. aanwezig toen ze er aan kwamen en in de volgende dagen had ze sommigen van hen vergezeld bij het bekijken van boten.

'X. H.' en L. G. waren er altijd bij en bij hun laatste bezoek vertelden ze effectief een boot te hebben gekocht, volgens hun zeggen om reizen te maken voor hun werk. Zij had op geen enkel moment geweten dat het om mensensmokkel zou gaan. L. G. was vroeger dan zij vertrokken naar Italië en zij was achtergebleven om te kijken voor een verzekering.

Op zeker ogenblik waren twee Albanezen 'X. H.' en 'M. A.' met het bootje vertrokken en zij was achtergebleven met twee andere Albanezen. Ze had vernomen dat de boot in de problemen was geraakt en had de twee Albanezen op hun verzoek naar de haven van München gevoerd via Berlijn.

1.1.17 De onderzoeksrechter vaardigde eveneens een Europees Aanhoudingbevel uit op naam van L. G. en ook hij werd door Italië uitgeleverd op 30 januari 2020.

Zijn aanvankelijke verklaring maakt het voorwerp uit van het navolgend proces-verbaal 501551/2020. Ook hij hield vol zich niet te hebben schuldig gemaakt aan feiten van mensensmokkel. Op 11 februari 2020 werd L. G. verhoord voor de onderzoeksrechter. Hij bevestigde zijn verklaring afgelegd voor de politie.

'B. A.' was zijn vriendin maar ze hadden geen relatie. Er was hem 3.000,00 euro beloofd om de boot op zijn naam te zetten. De boot had 4.500,00 euro gekost en 'X. H.' had die betaald. Hij had ook zijn eten, hotel en benzine betaald. 'X. H.' was een vriend die hij kende uit Italië en

hij was het die L. G. had gevraagd om zijn naam te lenen om 'iets te doen via de zee'.

Hij had evenwel niet geweten dat het om mensensmokkel ging, dan had hij het gedaan. Volgens L. G. was hij 'in de zak gezet' en reveleerde het onderzoek dat hij niets had gekregen.

'B. A.' had hij nodig gehad voor de auto en om hem naar België te voeren. Hij zou haar 800,00 euro geven van de 3.000,00 euro die hem was beloofd. L. G. had gehandeld uit financiële problemen.

1.1.18 Op 12 februari 2020 werd X. H. nogmaals verhoord en geconfronteerd met de voortschrijdende resultaten van het onderzoek.

Hij gaf toe L. G. te hebben gecontacteerd op vraag van de smokkelaars wiens naam hij niet kende.

Zij hadden iemand nodig met een EU paspoort om een boot te kopen en hij wou zelf naar het Verenigd Koninkrijk. De smokkelaars hadden de boten uitgezocht en de bewering van L. G. dat hij alles zou betalen was onjuist.

Spijts de verklaringen van de verkoper van de boot, de havenmeester van (...), M. A. en L. G. hield X. H. vol dat hij géén relatie had met B. A.: iedereen had het dus mis.

Volgens X. H. waren B. A. en L. G. onschuldig maar over de smokkelaars wou hij niets zeggen, uit vrees voor zijn leven. Hij werd nog geconfronteerd met verschillende verklaringen, cf. het navolgend proces-verbaal 502047/2020.

Op 13 februari 2020 werd ook M. A. een derde keer verhoord en geconfronteerd met enkele voortschrijdende resultaten van het onderzoek, cf. het navolgend proces-verbaal 502138/2020.

1.1.19 Op 12 februari 2020 werd B. A. herverhoord en geconfronteerd met de voortschrijdende resultaten van het onderzoek, cf. het navolgend proces-verbaal 502121/2020.

Zij hield vol dat X. H. 'bepaalde sympathieën' had voor haar, maar dat ze geen koppel waren (geweest). Zij hield vol van niets te hebben geweten, voor haar was het gewoon vakantie geweest.

Zij overhandigde nog een loonfiche om aan te tonen dat het geld dat bij haar was aangetroffen een legale oorsprong kende.

1.1.20 Ter terechtzitting d.d. 22 april 2020 legde het openbaar ministerie namens X. H. stukken neer m.b.t. zijn strafverleden in Italië, dewelke tijdig ter kennis waren gebracht aan de verdediging, naar behoren het voorwerp uitmaakten van tegenspraak en in een pleitnota als volgt verder geduid:

"Concluante kreeg op vrijdag 17 april 2020 kennis van het feit dat X. H. ook zou zijn

veroordeeld in Italië, en heeft daarbij contact opgenomen met een Italiaanse ambtsgenote bij het parket van UDINE ("*procura della Repubblica presso il tribunale di Udine*"). Op maandag 20 en dinsdag 21 april 2020 bekwam conluante per mail de stukken die op de zitting van 22 april 2020 worden neergelegd. Evenzeer op 20 april 2020 lichtte conluante de partijen, de griffier en de Voorzitter per mail in van het bestaan van deze stukken, en van de herhaling in hoofde van X. H..

De stukken zijn opgesteld in het Italiaans, en konden in deze korte tijdspanne nog niet vertaald worden, waarbij conluante opmerkt dat de raadsman van X. H. alvast het Italiaans machtig is.

Conluante zal zich uiteraard ter zitting schikken naar de instructies van de rechtbank, rekening houdend met de rechten van verdediging.

Uit de stukken blijkt:

- Het strafregister vermeldt 2 uitspraken, die ondertussen werden gecumuleerd.
- Het vonnis dd. **12.11.2018** van de rechtbank in UDINE, waarbij betrokkene werd veroordeeld tot 2 jaar en 2 maanden en een geldboete, werd volgens de hoofding van het vonnis onherroepbaar ('irrevocabile') op 26.02.2019.
- Het vonnis dd. 04.06.2014 van de rechtbank van UDINE werd hervormd door het arrest dd. **31.01.2017** van het hof van beroep van TRIESTE tot een gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete. Tegen het arrest werd cassatieberoep aangetekend, en dit cassatieberoep werd verworpen op **06.12.2018**. Het arrest dd. 31.01.2017 van het hof van beroep van TRIESTE is ook integraal gevoegd in de stukken.

De feiten in huidig dossier dateren van **14.06.2019**.

De Italiaanse uitspraken, minstens het arrest van het hof van beroep van TRIESTE (waartegen verwórpen cassatieberoep), zijn de basis voor wettelijke herhaling met toepassing van art. 99bis Sw.."

Het strafverleden werd verder bevestigd in een schrijven dat door het openbaar ministerie ter kennis werd gebracht van de verdediging en ter terechtzitting d.d. 6 mei 2020 bleek uit een mailbericht namens eerste beklaagde X. H. d.d. 24 april 2020 dat de staat van wettelijke herhaling in hoofde van eerste beklaagde X. H. niet (langer) werd betwist.

1.2 Beoordeling en straftoemeting

Eerste beklaagde X. H. voerde ter terechtzitting d.d. 22 april 2020 geen betwisting nopens de hem ten laste gelegde feiten en deze komen naar het oordeel van de rechtbank ook genoegzaam naar eis van recht bewezen voor in zijn hoofde op basis van de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

Tweede t/m vierde beklaagde voerden ter terechtzitting d.d. 22 april 2020 wèl betwisting nopens de hen ten laste gelegde feiten, zodat telkens moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel

volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat tweede t/m vierde beklaagden de hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleit en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Onder mensensmokkel wordt volgens artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 verstaan ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een dergelijke lidstaat binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

Het weze opgemerkt, dat om een beklaagde als mededader van of medeplichtige aan een misdrijf te veroordelen, het niet vereist is dat alle bestanddelen van het misdrijf in de deelnemingshandelingen begrepen zijn. Voldoende is dat wordt vastgesteld dat de deelnemer wetens en willens aan de uitvoering van het misdrijf heeft meegewerkt op een van de wijzen bepaald in art. 66 tweede en derde lid, of 67 Sw.

De tweede beklaagde M. A. ten laste gelegde feiten komen naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de samengenomen elementen van de strafinformatie, in het bijzonder de verklaringen van U. W., de foto's en de GSM-nummers die zijn relaas staven, het verslag van de Vrijwillige Blankenbergse Zeereddingsdienst èn de video van de reddingsoperatie, de reconstructie door het MIK, de verklaringen van L. G. en haar echtgenoot, het telefonieonderzoek, de verklaringen van X. H. d.d. 23 september 2019 en 12 februari 2020, de verklaringen van de opvarenden dat er twee smokkelaars aan boord waren geweest èn de verklaringen van L. G. en B. A., in het licht waarvan zijn (eerste) verklaringen totaal ongeloofwaardig voorkomen.

Ook in hoofde van derde beklaagde B. A. komt de betrokkenheid bij de feiten van mensensmokkel genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de samengenomen elementen van de strafinformatie, in het bijzonder de duidelijke verklaringen van U. W., de foto's die zijn relaas staven, het gebruik van de F. P. met Italiaanse nummerplaten op haar naam, de reconstructie door het MIK, de verklaringen van L. G. en haar echtgenoot, de verklaringen van X. H. d.d. 23 september 2019 en 12 februari 2020, de verklaringen van M. A. èn de verklaring van L. G., in het licht waarvan haar eenvoudige ontkenning totaal ongeloofwaardig voorkomt.

Het is eveneens onterecht dat vierde beklaagde L. G. zijn onschuld poogt staande te houden. Ook in zijn hoofde komt de betrokkenheid bij de feiten van mensensmokkel genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de samengenomen elementen van de strafinformatie, in het bijzonder de duidelijke verklaringen van U. W., de foto's die zijn relaas staven, de verklaringen van M. A., de reconstructie door het MIK, de verklaringen van L. G. en haar echtgenoot, de verklaringen van X. H. d.d. 23 september 2019 en 12 februari 2020, de verklaringen van M. A. èn de verklaring van B. A., in het licht waarvan zijn eenvoudige ontkenning totaal ongeloofwaardig voorkomt.

Het is naar het oordeel van de rechtbank wèl volkomen terecht dat zowel derde als vierde beklaagde de verzwarende omstandigheid van het levensgevaar betwisten. Structureel was er

met het gemotoriseerde zeiljacht immers niet zoveel verkeer en de overtocht situeerde zich in de warmere maand juni. Het komt alvast niet naar eis van recht bewezen voor dat de overtocht op zich levensgevaarlijk was. Het levensgevaarlijk karakter werd naar het oordeel van de rechtbank aan de overtocht pas verleend door de concrete omstandigheden die werden gecreëerd de dag van de smokkel zelf (teveel opvarenden met een te geringe vrijboord als gevolg, onvoldoende navigatiesystemen en het ontbreken van afdoende persoonlijke veiligheidsmiddelen), doch het blijkt niet dat derde en vierde beklagde hiervan kennis hadden. Ter zake dringt zich de vrijspraak op en aangezien niet blijkt dat derde en vierde beklagden kennis hadden van het precieze te smokkelen aantal slachtoffers kan enkel de multiplicator 'minstens één' worden gehanteerd, naar het oordeel van de rechtbank.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van elk eerste en tweede beklagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. telkens slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voorzover bekend.

De in hoofde van beklagden bewezen verklaarde feiten worden door de rechtbank ingeschat als uitermate ernstig en getuigend benevens van een totaal oneerlijke ingesteldheid van een doorleefd misprijzen voor de menselijke waardigheid. In het bijzonder het levensgevaarlijk karakter van de smokkeloperatie stoot tegen de borst en verantwoordt de hierna gehanteerde gepaste gestrengheid in de strafmaat, tenminste wat eerste en tweede beklagden betreft.

Het aandeel in de mensensmokkel van eerste en tweede beklagden wordt door de rechtbank ingeschat als substantiëler dan dat van derde en vierde beklagde, wat zich vertaalt in de hierna gehanteerde strafmaat. Uit de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie blijkt ook dat vierde beklagde derde beklagde bij de smokkel betrok en dat haar aandeel als het meest gering moet worden beschouwd.

Het openbaar ministerie vorderde ter terechtzitting d.d. 22 april 2020:

- Eerste beklagde X. H. voor de in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten, zich in staat van wettelijke herhaling bevindende, te veroordelen tot een effectieve gevangenisstraf van
- 8 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 7.
- Tweede beklagde M. A. voor de in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot een effectieve gevangenisstraf van 7 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 7.
- Derde beklagde B. A. voor de in haar hoofde bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot een effectieve gevangenisstraf van 37 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro,

verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 7.

- Vierde beklagde L. G. voor de in zijn hoofd bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot een effectieve gevangenisstraf van 8 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 7.

X. H. (°(...)), die onder de banden naar deze correctionele rechtbank werd verwezen, beschikt in ons land nog over een blanco strafverleden, doch ter terechtzitting d.d. 22 april 2020 bleek dat hij op 16 december 2019 door het hof van beroep te Trieste (Italië) wegens oneerlijkheidsmisdrijven definitief werd veroordeeld tot onder meer zes jaar en twee maanden gevangenisstraf, zodat hij zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

Hij bracht de slachtoffers in een levensgevaarlijke situatie, waaraan hij evenwel ook zichzelf blootstelde en het is duidelijk dat hij handelde op een eerder uitvoerend niveau binnen de smokkelorganisatie.

Een effectieve gevangenisstraf van 6 jaar en een effectieve geldboete van 1.000,00 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers in casu 7 komt de rechtbank voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard eerste beklagde X. H. de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van (verdere) recidive te weerhouden.

M. A. (°(...)), die onder de banden naar deze correctionele rechtbank werd verwezen, beschikt in ons land nog over een blanco strafregister.

Zijn rol in de feiten dient te worden ingeschat als enigszins geringer dan die van eerste beklagde, doch moet anderzijds ook niet worden onderschat. Tweede beklagde M. A. wist zeer goed waar hij mee bezig was, was bijna net zo betrokken bij de smokkelactiviteiten als eerste beklagde en zijn technische en vaarkennis was onmisbaar.

Een effectieve gevangenisstraf van 5 jaar en een effectieve geldboete van 1.000,00 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers in casu 7 komt de rechtbank voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard tweede beklagde M. A. de grove ernst van de feiten te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

B. A. (°(...)), die onder de banden naar deze correctionele rechtbank werd verwezen, beschikt in ons land nog over een blanco strafregister. Haar rol wordt ingeschat als gering, zij werd voor de kar gespannen door vierde beklagde L. G., doch uit de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie blijkt genoegzaam dat zij wist dat het zeiljacht allerminst zou dienen voor reguliere activiteiten.

Een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, als voorzeggd slechts vermenigvuldigd met één slachtoffer (cf. supra) komt de rechtbank wat haar betreft voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard haar de ernst van de feiten te doen inzien en haar tot blijvend normconform gedrag te brengen.

Daar wat haar betreft beterschap mag worden verhoopt en gelet op haar nog blanco strafverleden, worden zowel de gevangenisstraf als de geldboete deels bekleed met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging, telkens in de mate zoals hierna blijkt. - Derde beklagde

B. A. bevindt zich daartoe nog in de wettelijke voorwaarden.

Ook L. G. (°(...)), die onder de banden naar deze correctionele rechtbank werd verwezen, beschikt in ons land nog over een blanco strafregister.

Zijn betrokkenheid bij de feiten is dan wel geringer dan die van eerste en tweede beklagde, doch de in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten getuigen wel van een doorleefd oneerlijke ingesteldheid en hij schrok er niet voor terug B. A. voor de kar te spannen.

Een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro, als voorzeggd slechts vermenigvuldigd met één slachtoffer (cf. supra) komt de rechtbank wat hem betreft voor als een passende en ook noodzakelijke bestraffing, van aard hem de ernst van de feiten te doen inzien en hem tot blijvend normconform gedrag te brengen.

Daar ook wat hem betreft beterschap mag worden verhoopt en gelet op zijn nog blanco strafverleden, worden zowel de gevangenisstraf als de geldboete deels bekleed met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging, telkens in de mate zoals hierna blijkt. -Vierde beklagde L. G. bevindt zich daartoe nog in de wettelijke voorwaarden.

Beklaagden dienen tevens te worden ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 Sw., zulks voor een termijn van 10 jaar wat eerste en tweede beklagde betreft. en voor een termijn van 5 jaar wat derde en vierde beklagde betreft.

Overeenkomstig de wettelijke bepalingen wordt over de overtuigingsstukken en de kosten geoordeeld zoals hierna bepaald.

II. BURGERRECHTELIJK

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 2, 40, 42, 43, 65 lid 1, 66, 99 bis en 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van strafvordering;

artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985;

artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **X. H., M. A., B. A. en L. G.,**

1. Strafrechtelijk

Ten aanzien van X. H., eerste beklaagde

Verklaart de wettelijke herhaling conform artikel 99bis van het Strafwetboek bewezen.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt X. H., zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, voor de tenlastelegging A, vermengd:

tot een **gevangenisstraf van 6 jaar effectief**

en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 7 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 56000,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wj igen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt X. H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering, solidair met medeveroordeelden en op heden begroot op 2468,70 EUR.

Ten aanzien van M. A., tweede beklagde

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt M. A. voor de tenlastelegging A, vermengd:

tot een **gevangenisstraf van 5 jaar effectief**

en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 7 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 56000,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt M. A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot. hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering, solidair met medeveroordeelden en op heden begroot op 2468,70 EUR.

Ten aanzien van B. A., derde beklagde

Verklaart de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht niet bewezen in hoofde van beklagde.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A, voor elk merendeel en ten aanzien van minstens één slachtoffer, bewezen.

Veroordeelt B. A. voor de tenlastelegging A:

tot een **gevangenisstraf van 1 jaar.**

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 5 jaren vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf, uitgezonderd de ondergane voorhechtenis.

en tot een geldboete van **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR.**

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 750,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt B. A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering, solidair met medeveroordeelden en op heden begroot op 2468,70 EUR.

Heft het beslag op nopens de inbeslaggenomen geldsom van 1050,96 EUR, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring.

Ten aanzien van L. G., vierde beklagde

Verklaart de verzwarende omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht niet bewezen in hoofde van beklagde.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A, voor elk merendeel en ten aanzien van minstens één slachtoffer, bewezen.

Veroordeelt L. G. voor de tenlastelegging A:

tot een **gevangenisstraf van 2 jaar**.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 5 jaren vanaf heden wat betreft de helft van de gevangenisstraf.

en tot een **geldboete van 1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op **8000,00 EUR**.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 500,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 28 december 2011, is de geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklagde voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over

zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;

6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt L. G. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering, solidair met medeveroordeelden en op heden begroot op 2468,70 EUR.

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken **BG/19/7678**, **BG/19/7677**, **BG/19/7375** en **BG/19/7358**, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

2. Burgerrechtelijk

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 6 mei 2020 door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zeventiende kamer, samengesteld uit:

B. S., alleenrechtsprekend rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van F. D., substituut procureur des Konings West-Vlaanderen;

Met bijstand van griffier K. M.;